

Bemærkninger til lovforslaget

Lov om tilskud til vikarordninger inden for jordbruget blev vedtaget i Folketinget den 30. april 1981, jf. Folketingstidende 1980-81, tillæg C, sp. 477.

I loven blev det fastsat, at ordningen skulle gælde til udgangen af 1990.

Med dette lovforslag ønsker forslagsstillerne at forlænge den gældende lov med ét år. Ordningen har imødekommet et stort behov. Den er på kort tid blevet landsdækkende, og den bidrager til at skabe større tryghed ved arbejdssituationen i store dele af det primære jordbrug, ligesom den har en række positive samfundsøkonomiske virkninger.

Ordningen er med til at lette og aflaste landmandsfamilierne i det danske familiebrug ved sygdom og videreuddannelse, da 85 ud af 100 landbrugsbedrifter er uden fast medhjælper. Udviklingen af ordningen viser også det store behov for vikardækning. I 1982 blev der brugt 65 timer af hver af de 8.000 vikarbrugere, i alt 510.000 afløsningstimer. I 1990 vil 16.000 vi-

karbrugere hver bruge 130 timer eller i alt 2.100.000 afløsningstimer.

Hele landet er dækket af 46 vikarordninger med et vikarkorps på 1.800 afløsere, som gennemsnitsbrugeren anvender 2-3 uger pr. år. Omsætningen er på ca. 250 mio. kr. pr. år. Heraf kommer de 100 mio. kr. fra statstilskuddet, og de øvrige 150 mio. kr. kommer fra landmændenes direkte betaling for afløsningen.

Forslagsstillerne ønsker, at hovedprincipperne og støtteelementerne fortsat skal være:

- 1) sygdoms afløsning, hvor sammenhængen mellem de modtagne sygedagpenge og landmandens højeste betaling for afløsning fastholdes, og
- 2) uændret støtte til efter- og videreuddannelse for både landmændene og ordningens ansatte.

Ved at fremsætte lovforslaget i indeværende folketingssamling ønsker forslagsstillerne at undgå tidspress, økonomisk usikkerhed og utryghed hos de sygdomsramte landmænd og de 1.800 afløsere.